

CUMA SOHBETİ:

Mücadele Suresi: Ayet: 22

Allah'a ve âhiret gününe inanan hiçbir kavmin, Allah ve Rasûlüne düşmanlık yapanlara sevgi beslediklerini göremezsin. İsterse bunlar babaları, yahut oğulları, yahut kardeşleri, yahut soydaşları olsa bile. İşte bunlar, kalplerine İmanı yazmış olduğu ve kendilerini katından bir ruh ile desteklemiş okluğu kimiselerdir. Hem de onları orada ebediyyen kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır. Allah da onlardan razı olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır. İşte bunlar Allah'ın hizbidir. Haberiniz olsun, muhakkak ki Allah'ın hizbi, umduklarına kavuşanların ta kendileridir.

Kurtubi Tefsirinden bu buyruğa dair açıklamalar:

Âyetin Nüzul Sebebi:

"Sevgi besledikleri ni" onları sevip, onları veli ve dost edindiklerini **"gör emezsin."**

"İsterse bunlar babaları... olsalar bile" buyruğu hakkında es-Süddî de-di ki; Bu münafıkların reisi Abdullah b. Ubeyy'in oğlu Abdullah hakkında inmiştir. Bir gün Pey-gamber (s.a.v)'ın yanında oturdu. Peygamber bir su içti, ona; Allah aşkına ey Allah'ın Rasûlü şu içtiğin sudan bir miktar arttır, onu gidip babama içireyim. Belki onunla Allah kalbini temizler. Bunun üzerine Peygamber ona biraz art-tırdı. Abdullah da bu artanı babasına götürdü. Babası kendisine: Bu da ne di-ye surunca, oğlu: Peygamber (s.a.v)'ın içtiği sudan bir artıktır. Sen içesin di-ye bunu sana getirdim, belki bununla Allah senin kalbini arındırır, dedi. Ba-bası ona: Bunun yerine niye bana annenin sidiğini getirmedi? O bundan da-ha temizdir, dedi. Oğlu bu işe kızdı ve Peygamber (s.a.v)'a gelerek: Ey Allah'ın Rasûlü dedi, babamı öldürmeye bana izin vermez misin? Peygamber (s.a.v): **"Hayır, ona yumuşak davran ve ona iyilik yap"** dedi.

İbn Cüreyc dedi ki: Bana anlatıldığına göre Ebû Kuhafe, Peygamber (sav)'a dil uzattı. Oğlu Ebû Bekir ona öyle bir tokat indirdi ki bunun sebe-biyle yüzü üzere yıkıldı. Sonra Peygamber (s.a.v)'a gelip, durumu ona aktar-dı. Peygamber: **"Böyle bir şey yaptın mı? dedi. Bir daha bunu yapma."** Ebû Bekir dedi ki: Seni hak ile peygamber gönderen adına yemin ederim ki, eğer kılıcım bana yakın olsaydı, onu öldürecektim,

İbn Mesud dedi ki: Âyet Ebû Ubeyde b. el-Cerrah hakkında inmiştir. Ba-bası Abdullah b. el-Cerrah'ı Uhud günü öldürdü. Bedir günü öldürdüğü de söylenmiştir. el-Cerrah, Ebû Ubeyde'nin üzerine gidiyor, Ebû Ubeyde ondan kaçıyordu. Üzerine çokça gelmeye başlayınca, Ebû Ubeyde de onu öldürdü. Babasını öldürünce, yüce Allah da: **"Allah'a ve ahiret gününe inanan hiç bir kavmin..."** âyetini indirdi.

"Yahut oğulları" buyruğu ile kastedilen Ebû Bekir'dir. Oğlu Abdullah'ı Bedir günü teke tek çarpışmaya çağırmıştı. Peygamber (s.a.v) de şöyle buyur-muştu: **"Ey Ebû Bekir, bırak da seninle birliktelikten istifade edelim. Senin benim için gören gözüm, işiten kulağım konumunda olduğunu bilmez mi sin?"**

"Yahut kardeşlerib"; buyruğu ile Mus'ab b. Umeyr kastedilmektedir. O Be-dir günü kardeşi Ubeyd b. Umeyr'i öldürmüştü.

"Yahut soydaşları"; buyruğu ile de Ömer b. el-Hattab kastedilmektedir. O da dayısı el-Âs b. Hişam b. el-Muğire'yi Bedir günü öldürmüştü. Ali ve Hamza ise Bedir gününde Utbe, Şeybe ve el-Velid'i öldürdüler.

Bu buyruğuyla yüce Allah imanının, **-akraba olsalar dahi-** kâfirlerin veli edi-nilmesi ile bozulacağını açıklamaktadır.

AÇIKLAMA:

Bu ve benzeri ayeti kerimeler, küfrün asla müsamaha edilmeyen çok çirkin bir şey olduğunu net olarak ortaya koymaktadır. Kafir ve müşrihlerin **–neces-** (pislik) olduğunu bildiren ayeti kerimeyi de bunlara ilave edersek, Allah ve Resulünün düşmanlarından beri olmanın ne kadar luzumlu olduğunu anlarız. Onların

-sözlerine güvenilmeyeceğini ve ahitlerini bozacaklarını-

bildiren ayeti kerimeler, bizlere tedbirli olmamızı ve asla onlara güvenmememizi tenbih eder.

Fetih suresinin son ayeti kerimesi de

–ashabı kiramın kendi aralarında çok merhametli olduklarını, kafirlere karşı ise son derece şiddetli olduklarını-

bildirmektedir.

Bir diğer ayeti kerimede **–Ey Nebi! Kafirler ve münafıklarla cihad et, onlar üzerine sert ol, onların varacağı yer cehennemdir-** buyrulmakla gerçek mü'minin,

Allah ve peygamber düşmanları ile dostluk

Yazar Ali Kara

Cuma, 19 Eylül 2008 12:46 - Son Güncelleme Pazar, 09 Kasım 2008 09:18

mümkün oldukça kafirlerden uzak olup şahsiyetini koruması, dinine ve itikadına leke getirecek davranışlardan uzak kalması gerektiği anlaşılmaktadır. Zira onlara karşı vcihadı terk eden bir millet, onların karşısında aciz ve korkak olacaktır, onlara sert davranamayacak devamlı yağcılık ve iki yüzlülük içinde olacaktır. Halbuki ecdadımız at sırtından inmemiştir. Onlar diyalog yapıp düşmanla iyi geçinmenin yolunu bulamazlarmıydı! Ama sonunda kafirlere meyledip dostluk kurmaya başlayınca onların ayakları altında kaldık. Halâ daha ayak altında sürünmeye razı olmuşuz, Kur'ana dönüp Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in yoluna tabi olarak heybet kazanmak istemiyoruz. Düşman bizden neden korksun? Zira bizler de onlar gibiyiz, üztelik onların ekonomisi parası ve nufusu bizden fazla. Bizden ancak islam ve sünneti seniyye heybeti sebebiyle korkarlar.

Kafirlere iftar yemeği verip dostluk eden ahmakla, onların iftar yemeği saçmalığına gidip zehirli loklaları yutan eblehler guruhu! Nezaman akıllanacaksınız; azrail aleyhisselam gelince mi? Görmüyormusunuz batılılar, yaptıkları bilgisayar oyunuyla, islam alemini öldürmek hayalini zevkle tatmin için bilgisayarlarının başında en üst seviyedeki zalimleri –ABD nin eski ve yeni başkanı da- bu hayali, zevke döndürmeye eğlence vasıtası yapmaya çalışıyor. Siz de onlarla diyalog ve dostluk yapacaksınız, iftar açacaksınız. İftar oruçluya verilir, imanla oruçla alakası olmayan pislik heriflere yedirdiğiniz yemekler veya onlardan yediğiniz lokmalar sizi ahirette şikayet edecek, o lokmaların asıl sahibi fakir müslümanlar yakanıza yapışacak.